

Nina Mešl

SOCIALNO DELO Z DRUŽINO

UPORABA IN SOUSTVARJANJE ZNANJA V PRAKSI

V socialnem delu so teoretska znanja premalo dosledno uporabljena, čeprav lahko pomenijo oporo za ravnanje v kompleksnih praktičnih situacijah. Predpostavko, da kompetentni praktiki po navadi vedo več o svojem delu, kot lahko o tem povedo, lahko prenesemo v socialno delo, a moramo narediti še korak naprej. Potrebujemo znanje in besede, da svoje delo poimenujemo, kajti le tako lahko zagotovimo soudeležnost v procesu dela, ki vodi k dobrim razpletom. Raziskovati moramo smeri, da bi se lahko približali ekspliciranju ravnanja. K temu pripomore tudi predstavljena raziskava o uporabi teoretskega znanja v praksi socialnega dela z družino. Rezultati kažejo na razhajanja med teorijami ravnanja, ki so jih socialne delavke opredelile kot privzete teorije, in njihovimi teorijami v uporabi. Možen korak k bolj eksplicitni opori na teoretske koncepte, k bolj kompetentnemu ravnanju v praksi, je uporaba predstavljenega modela socialnega dela z družino. Model je odprt za izbor različnih konceptov, ki jih v konkretnem praktičnem primeru socialna delavka premišljeno uporabi v praksi – na način, ki bo za družino, njene družinske člane in socialno delavko pomenil soustvarjanje dobrih izidov v vsakokrat izvirnem delovnem projektu pomoči in bo hkrati pripomogel k razvijanju uporabne teorije za prakso socialnega dela z družino.

KLJUČNE BESEDE: privzete teorije, teorije v uporabi, reflektivni pristop, delovni odnos, družina.

Dr. Nina Mešl je asistentka na Fakulteti za socialno delo Univerze v Ljubljani, Topniška 31, 1000 Ljubljana. Med letoma 1998 in 2003 je kot socialna delavka delala na področju dela z mladimi in družino. Področji njenega raziskovalnega dela sta socialno delo z družino in teorije pomoči v socialnem delu. Kontakt: (01) 3006232, nina.mesl@fsd.uni-lj.si.

Federico Farini

HIBRIDIZACIJA KOT POSLEDICA NOVIH KULTURNIH OBLIK

UDELEŽBA PRISELJENIH MLADOSTNIKOV, MODENSKIH ŠTUDENTOV, V DRUŽBENIH PROCESIH DRŽAVE GOSTITELJICE

Članek temelji na podatkih, zbranih spomladi 2006 s pomočjo kvalitativnih skupinskih intervjujev, opravljenih z 48 mladoletnimi priseljenci, ki so dijaki srednje šole tehnične ali poslovne usmeritve v Modeni in so bili pred tem vključeni v evropski projekt COMICS. Avtor ugotavlja, da sodelovanje v določenih družbenih procesih v državi gostiteljici ne zahteva samo samoumevnega angažiranja v njenih kulturnih oblikah niti ne predpostavljaja sprejemanja njenih kulturnih simbolov. Socialna udeležnost je povezana z nenehnimi procesi pogajanj in stapljanj pomenov simbolov in kulturnih oblik v medkulturni komunikaciji. Ker se zdi, da kategorije, kot sta »integracija« in »prilagajanje«, zelo poenostavljajo odtenke socialne udeležnosti, želi članek prikazati raznolikost pomenov, pričakovanj in problemov na poti do integracije na način, na katerega so to občutili in tudi sami izrazili mladoletni priseljenci.

KLJUČNE BESEDE: marginalizacija, pogajanje o identiteti, socialni razvoj, integracija, priseljenci.

Dr. Federico Farini je pogodbeni raziskovalec na področju sociologije komunikacij in kulturnih procesov na Univerzi v Modeni in Reggio Emilii. Predava predmet »medkulturna mediacija in menedžment medkulturnih konfliktov«. Je mentor dodiplomskim in diplomskim študentom pri njihovih raziskovalnih projektih na področju medkulturne komunikacije. Kontakt: Università di Modena e Reggio Emilia, Dipartimento di Scienze del Linguaggio e della Cultura, Largo Sant'Eufemia, 19, I – 41100 Modena, tel. (0039) 3288836086, federico.farini@unimore.it.

Borut Grabrijan

PROGRAMI MATERINSKIH DOMOV IN VARNIH HIŠ 17 LET PO USTANOVITVI

V Sloveniji so se materinski domovi znova pojavili po letu 1990. Po več kot 17 letih delovanja programov materinskih domov in varnih hiš, po koncu prvega nacionalnega programa socialnega varstva in na podlagi Resolucije nacionalnega programa socialnega varstva do leta 2010 je mreža izvajalcev na tem področju skorajda razvita po celotni Sloveniji. S sprejeto resolucijo naj bi materinski domovi in varne hiše po verifikaciji programa postali javni socialnovarstveni programi. Skupno število ležišč v vseh teh programih je bilo v letu 2009 373, resolucija pa predvideva 350 mest v mreži materinskih domov in varnih hiš. Indikatorja kvantitete v teh programih sta število ležišč in pokritost navedenih programov po regijah. Na podlagi ocen o številu primerov nasilja nad ženskami ali v družini se v družbi pojavlja stališče, da je navedeno število mest premajhno. Podatki izvajalcev programov varnih hiš in materinskih domov v letu 2007 pa kažejo, da je bila povprečna zasedenost v varnih hišah približno 90-odstotna, v materinskih domovih okoli 80-odstotna. Določene značilnosti (starost, samskost, število otrok) pri uporabnicah v teh programih kažejo še nekatere druge spremembe v primerjavi z uporabnicami na začetku delovanja teh programov.

KLJUČNE BESEDE: javni socialnovarstveni programi, nasilje, družina, nevladne organizacije.

Mag. Borut Grabrijan je zaposlen na Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve v Ljubljani. V okviru svojih pristojnosti pokriva nevladne organizacije na področju socialnega varstva, javne programe s področja duševnega zdravja, razvojne in eksperimentalne programe, pa tudi programe s področja materinskih domov in zatočišč za ženske in otroke, ki so žrtve nasilja. Kontakt: (01) 3697750, borut.grabrijan@gov.si.